

Projectes de La Trup

Mostra d'altres espectacles de La Trup

Lucrecia o Roma Libre

Lucrecia o Roma libre ha rebut els següents reconeixements: **Premi BOTIL** (Balears Ofereix Teatre i Literatura) 2011; **Premis ATAPIB** (Associació de Teatres i Auditoris Públics de les Illes Balears) 2012 al millor actor i al millor espectacle; seleccionada per la **Xarxa Alcover** com a espectacle de la temporada 2013-2014; **Premi Anita Lizarán** a la millor actriu revelació de la temporada 2013-14 per a Queralt Albinyana; **Premi de la Crítica Serra d'Or** al millor espectacle de la temporada 2013-2014.

Una tragèdia en versos alexandrins, a l'estil dels clàssics francesos, que va escriure el jove Joan Ramis i Ramis en 1769 i que romania desconeguda fins als anys 60 del segle XX. Una cimera de la nostra literatura, l'obra més significativa de l'estil neoclàssic en català, que mira cap a l'antiga Roma des de les llums del segle XVIII i que encara avui connecta totalment amb el públic del XXI.

Mostra d'altres espectacles de La Trup

Antígona

teatre de
Ponent

ANTÍGONA
de Jordi Coca

Dissabte 22/2 a les 21h.
Diumenge 23/2 a les 19h.

Antígona
de Jordi Coca

Antígona
de Jordi Coca

Antígona, filla d'Èdip, vol dignificar el cadàver del seu germà Polinices, malgrat la prohibició decretada pel seu oncle Creont, el rei.

LLIÇA DE VALL
Temporada d'Arts Escèniques

I els divendres... Teatre!

PRIMER SEMESTRE 2016

LES NOVES PROPOSTES DE PETIT FORMAT I ALTERNATIVES

divendres
10 de març

Cia. La Trup

ANTÍGONA
de Jordi Coca

Direcció: Montse González Parera

Gènere: Tragèdia
Durada: 70 minuts
Espectacle en català

Preu entrada: 6€
Carnet Club del teatre: 4€
Butaca love: 4€
Informació al tel. 9384453
canmagarola@llissadevall.cat

Dimecres, 5 d'Agost a les 20h
"ANTÍGONA", de Jordi Coca
Cia La Trup, dirigida per Montse González
Per la por de trencar el fràgil benestar individual que ens hem construït nosaltres mateixos i mateixes ens convertim en còmplices disciplinats d'allò que diem detestar. El paral·lelisme amb la situació actual és important. Ens instal·lem en una obediència constant de lleis i decrets fora del sentit comú i que representen autèntics crims contra la humanitat.

'ANTÍGONA'. LA LLEI? QUINA LLEI?

Sergi Mari
Director teatral

A vui, dimecres 5 d'agost a les 20 hores, es representa una «Antígona» a Llíçia. Només dir-ho ja fa il·lusió de veure-la: la matèria i la geometria de les Pedreres de l'Hostal inuït que en fan un lloc idoni per fer reviure aquest mite grec. Les formes i les siluetes ens porten a un passat legendari, titànic, ciclopí, que connectem amb l'origen de tants relats encara vius. Mites que portem a la sang, és a dir, que ens ha llegat la nostra cultura, que han viatjat a través de les generacions.

«Antígona» en un teatre petri, a la càrrega del dia. Ideal. Però, quina «Antígona»? N'hi ha tantes! La primera que coneixem és la de Sòfocles (442 aC), apart de la d'Eurípides, en gran part perduda. Però, més endavant, atacaran el tema molts altres autors: Garnier, Racine, Gluck, Cocteau, Anouilh, Brecht, Orf, Salvador Espriu... He llegit que Hegel va dir d'«Antígona»: «una de les obres d'art més perfectes que l'enginy humà hagi mai creat». Quan es repassa tot això, fent us, òbviament, de la wikipèdia, un no pot evitar recordar una reflexió d'antigues classes de filosofia de secundària: la cultura, l'art, són, en realitat, hermenèutica: una revisió i reinterpretació permanent dels mateixos interrogants, dels mateixos puntals, forts o febles, que sostenen la nostra idea de la condició humana.

I una «Antígona» contemporània i catalana, la de Jordi Coca, que pot aportar? Jo penso que aquesta va més enllà d'Espriu, ideològicament parlant. Supera aquella identificació del martiri de l'heroïna amb la viva necessitat d'una reconciliació entre els germans enfrontats a la guerra civil espanyola, que era el tema de fons d'Espriu. A mi em sembla que Coca posa de relleu, d'una forma bella i nítida, una qüestió més general, com és l'eficàcia de dues armes en mans de tot poder tirànic: la llei i el silenci. Totes dues coses es poden imposar. Però «Antígona» ens mostra que la llei dels homes, independentment de la seva font, legítima o usurpada, no pot passar per damunt de principis universals de convivència, de comunitat humana, de Les Lleis en majúscula.

Per fer guanyar la seva llei contra Les Lleis, el tirà necessita imposar el silenci. Però aquesta imposició, és forçosament humana, temporal, efímera. No sempre durarà: segur que tomba... I així, malgrat el final tràgic del mite, ens queda el dol, el regret d'una esperança, l'esperança de sempre: la revolta de Les Lleis contra el poder de la llei. El trencament del silenci.

♦ NO SÉ QUÈ EN PENSARIA en Jordi Coca d'això que escriu. Però és fàcil desbrinar. Té una cama menorquina i ve cada estiu. I demà dijous, a les 20 hores, tindrem a Maó. Si l'autor d'aquesta «Antígona» (i de tantes altres obres rellevants i premiades; la darrera «El diable i l'home just», premi de la Crítica Serra d'Or 2015, publicat per Galaxia Gutenberg), serà a l'Institut Menorquí d'Estudis i, més concretament al pati de la seva seu, per brindar-nos un diàleg a la fresca i poder parlar d'ell, de la seva obra i del que vulguin els assistents. Una coincidència (volguda i preparada) de dos dies successius per acostar-nos a aquest literari i director escènic.

Jo he vist aquest muntatge d'«Antígona» (en el qual he ajudat a mica), dirigit per Montserrat González Parera, en el Teatre de Ponent de Granollers i em va emocionar. Me l'imagino ara encabint dins d'aquell silenci, vell i espès, que es desprèn dels grans ortoblocs del marès de Ciutadella, i friso de tornar-hi.

Antígona, filla d'Èdip, vol dignificar el cadàver del seu germà Polinices, malgrat la prohibició decretada pel seu oncle Creont, el rei.

Mostra d'altres espectacles de La Trup

Dolça Sodoma meva

Sal... temps... i aigua.

Una estàtua de sal, després de molt de temps, torna a la vida. És l'única supervivent de Sodoma. Ella recorda i ens relata com van ser els últims dies de la seva dolça ciutat perduda i destruïda. I el seu testimoni tot ho capgirarà.

